

Andragendet er saalydende:

„Under Henvisning til mit under forrige Samling indgivne Andragende, som findes trykt i Tillæg B. Sp. 1711—14, og om hvilket Finantsudvalget har gjort Indstilling, som dog ikke naaede at komme til Behandling i Thinget, tillader jeg mig at gentage min Bøn til det høie Folkething om mulig ved en Henvisning til Ministeriet at bevirke mig tillagt en Understøttelse i Genhold til Lov af 20de November 1876 § 4 i Stedet for den Pension, hvortil jeg ved Tjeneste som Underofficer i 20 Aar paa nær 30 Dage havde erhvervet Adkomst, en Adkomst, jeg mistede ved et mig utilregneligt, uheldigt Sammenstød af Omstændigheder. Næst at bemærke, at min Helbredstilstand, om end bedre end i forrige Aar, fremdeles ikke er tilstrækkelig god og fast til, at jeg kan paatage mig Undervisning i mit Fag som Gymnastiklærer, skal jeg med Hensyn til, at Finantsudvalget har foreslaaet mit Andragende henvist til Krigsministeriets Undersøgelse, tillade mig den Udtalelse, at medens det i mit Andragende Anførte, at der forinden jeg ansøgte om Afsted fra min civile Bestilling, var givet mig Tilsagn om Gjenoptagelse i Hæren, men at denne Gjenoptagelse — som det sagdes mig — strandede paa Krigsministeriet, er for mit Vedkommende aldeles overensstemmende med det Passerede, synes man i Ministeriet, efter hvad jeg har kunnet erfare, fremdeles at være af den Mening, som i sin Tid udtalt til mig, at en sliG Gjenoptagelse beroede paa vedkommende Afdelingschef. Hvilken Misforstaaelse her end maatte foreligge: paa mig eller min Fremstilling af Sagen beror den saaledes ikke. De til mit tidligere Andragende henhørende, mig tilbageleverede Bilag tillader jeg mig paa ny at vedlægge.“

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Krigsministerens Undersøgelse.

18. Fra Kirkebetjent H. P. Koch af Svendborg om Erstatning for lidt Tab under Krigen. (Indbragt den 18de Oktober 1887 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Leth.)

Andragendet er saalydende:

„Jdet jeg vedlægger: 1) Afskrift af mit underdanigste Andragende af 6te Juli d. A. til det høie Krigsministerium, 2) de med nævnte Andragende indsendte Bilage og 3) den fra Krigsministeriet modtagne Skrivelse af 15de Juli d. A., hvori der henvises til, at Sagen maa anses endelig afgjort ved Ministeriets Skrivelse til mig af 17de Marts 1877, tillader jeg mig ærbødigst at andrage om, at det høie Folkething vil hjælpe mig til at erholde betalt af Statskassen mit i Bilagene hermed omhandlede Krav. Jeg tillader mig derhos ærbødigst at henvise til Bilagene og til, hvad der er anført i mit Andragende til Rigsdagen af 14de Januar 1881, indbragt i Folkethinget den 18de Januar i. A. ved Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Leth, og omhandlet i Tillæg B. under Nr. 49 Sp. 857—60 i Betænkning og Indstillinger angaaende Andragender, afgivne den 16de Marts 1881. Foruden mit tidligere Anførte og deriblandt de imaa Kaar, hvori jeg vedblivende lever, tillader jeg mig endvidere særlig at paaberaabe den Omstændighed, at jeg nu er den eneste af de Lødsseiere, hvis Huse bleve nedrevne paa Dybbølbjerg den 10de Februar 1864 ved Foranstaltning af det danske Militær efter forudgaaet Lagation af en Kommission, der tilsaade Behøevne Erstatning, som ikke har faaet Erstatning for mit ved Nedrivningen lidt Tab af Løssøre. De øvrige Stadelidte have nemlig faaet Erstatning for Løssøretab af Regjeringen i Slesvig, og det maa dog vistnok anses for at ville være i høj Grad ubilligt, at jeg ene skal miste Erstatning, og det alene, fordi jeg som loyal, tro dansk Mand har virket i den danske Armees Tjeneste under Krigen saaledes, at jeg var nødt til at forlade Slesvig og følge de danske Tropper, da de drog ud heraf; thi det er det netop grundet paa, at jeg flyttede til Danmark, og at Regjeringen i Slesvig afflog mit i sin Tid til den indgivne Andragende om Erstatning for mit ommeldte Løssøretab. Jeg tør haabe, at det høie Folkething vil finde mit Krav billigt og anbefale Regjeringen at fyldestgjøre det.“